

Προικοννήσου Ιωσήφ: Ο Άγιος Εφραίμ ο Κατουνακιώτης τον Χριστό μας παρουσίασε

/ [Ενορίες](#)

Ένα παιδί από τη Θήβα, που στο ξεκίνημα της ζωής του, του έκλεισε ο Θεός όλες τις πόρτες της κοσμικής ζωής και του άνοιξε μία τεράστια πόρτα, την πόρτα του Αγίου Όρους, την πόρτα του αγιασμού και τον ήθελε εκεί αγαπημένο παιδί της Μητέρας Του.

Στην 2η ακολουθία της Γ΄ Στάσεως των Χαιρετισμών που τελέστηκε στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Παρασκευή 21 Μαρτίου, ιερούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Προικοννήσου κ. Ιωσήφ.

Η ομιλία εντάσσεται στο πλαίσιο των εορταστικών εκδηλώσεων «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ 2025».

Ο Σεβασμιώτατος, στην αρχή του κηρύγματος του, τόνισε πως μοσχοβολούν απόψε ολοφώτεινες όλες οι Ορθόδοξες Εκκλησίες από την παρουσία της Υπεραγίας Θεοτόκου, το «άνθος το εύοσμον» της βασιλείας του Θεού.

Η οποία μέσα στην αγία Τεσσαρακοστή έρχεται να μας στηρίξει στον πνευματικό μας αγώνα, να μας δώσει κουράγιο και δύναμη να συνεχίσουμε τη νηστεία μας, την προσευχή μας, την μετάνοια μας, τον κόπο τον πνευματικό. Όλα όσα καλούμεθα ως χριστιανοί να ζήσουμε και να βιώσουμε αυτές τις άγιες ημέρες, τις πιο κατανυκτικές και πιο ευλογημένες ολόκληρου του εκκλησιαστικού έτους.

«Μαζεύονται οι Ορθόδοξοι χριστιανοί απόψε στις Εκκλησίες και κυκλώνουν την εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου και της απευθύνουν το κοντάκιο του Ακαθίστου Ύμνου και μαζί συμπάλλεται ο ωραιότατος Κανόνας, μέσα στην ακολουθία του Μικρού Αποδείπνου.

Αλλά δεν είμαστε μόνοι εμείς που την κυκλώνουμε και την τιμούμε, αλλά είναι και στρατιές αμέτρητων αγίων αγγέλων και αρχαγγέλων. Όλη η αλυσίδα των Χαιρετισμών συνδέεται με τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου και θέλουμε με αυτόν τον τρόπο να στεφανώσουμε αυτήν την εορτή.»

Είναι περίοδος κατανυκτική, πένθιμη, συνέχισε ο Σεβασμιώτατος, και δεν μπορούμε να χαρούμε πολύ την εορτή του Ευαγγελισμού. Γι' αυτό και η Εκκλησία μας, κανόνισε να την εορτάζουμε με τους Χαιρετισμούς και κάνουμε ένα στεφάνι γύρω απ' αυτήν, πριν και μετά.

Αλλά όλος ο ύμνος δεν αφορά μόνο στον Ευαγγελισμό, αλλά σε όλη την ένσαρκο οικονομία του Κυρίου για την σωτηρία μας, στην οποία πρωταγωνιστικό ρόλο έπαιξε η Υπεραγία Θεοτόκος, η Μητέρα Του. Τα αποτελέσματα του Ευαγγελισμού και της Γεννήσεως, είναι η καινή κτίση, όπως περιγράφεται στην αρχή της Γ' Στάσης των Χαιρετισμών.

«Η καινή κτίση, η καινούργια δημιουργία, είναι η Εκκλησία. Η Εκκλησία είναι ο καινούργιος κόσμος, όχι πλέον ο κόσμος της φθοράς, της πτώσεως και του θανάτου, αλλά ο κόσμος του φωτός, της αναστάσεως και της ζωής, Και ο κόσμος αντί να οδεύει προς την απώλεια, οδεύει προς την ουράνια βασιλεία, το φως, τη χαρά και τη ζωή την αιώνια.»

Αλλά μαζί με τους αγίους αγγέλους, κι όλοι οι άγιοι συνεορτάζουν και συνευφραίνονται την εορτή της Θεοτόκου. Και αναφέρθηκε ο Σεβασμιώτατος ιδιαίτερα στον Όσιο Εφραίμ τον Κατουνακιώτη, του οποίου το ιερό λείψανο φιλοξενείται στο Ναό, έναν από τους μεγαλύτερους αγίους των τελευταίων χρόνων.

Ένα παιδί από τη Θήβα, όπως είπε, που στο ξεκίνημα της ζωής του, του έκλεισε ο Θεός όλες τις πόρτες της κοσμικής ζωής και του άνοιξε μία τεράστια πόρτα, την πόρτα του Αγίου Όρους, την πόρτα του αγιασμού και τον ήθελε εκεί αγαπημένο παιδί της Μητέρας Του. Κι εκεί διέπρεψε δίπλα στο μεγάλο άγιο Ιωσήφ τον Ησυχαστή, που κοντά του μαθήτευσε και ο ένας άγιος έβγαλε δεύτερο άγιο.

Ενώ αναφέρθηκε, ολοκληρώνοντας το κήρυγμα του, στη μεγάλη ευλογία, μαζί με το ιερό λείψανο του Οσίου Εφραίμ, να φυλάσσεται στο Ναό της Ευαγγελιστρίας το γνήσιο αντίγραφο της αγιορείτικης ιεράς εικόνας της Παναγίας Βημματάρισας της Μονής Βατοπαιδίου, που κόμισαν τα πνευματικά ανίψια του Οσίου Εφραίμ, αφού η αδελφότητα της Μονής έλκει την πνευματική της καταγωγή από τον Όσιο Ιωσήφ.

«Ο Άγιος Εφραίμ, όπως και όλοι οι άγιοι της εποχής μας, τον Χριστό εφανερώσανε στις μέρες μας, ο Χριστός μιλούσε δια στόματος των, ο Χριστός ενεργούσε δι' αυτών, ο Χριστός εθαυματοουργούσε, ο Χριστός έκανε όλα τα καταπληκτικά πράγματα τα οποία συνέβαιναν με αυτούς τους αγίους, τους δικούς Του ανθρώπους.

Και ο Άγιος Εφραίμ τον Χριστό μας παρουσίασε. Ήταν δε τόσο συγκινητική η αγάπη του προς την Υπεραγία Θεοτόκο, που όταν και μόνο έλεγε το όνομα Της, το στόμα του έτρεχε μέλι και τα μάτια του δάκρυα.»

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς